Ч. 35. Середа 15 (28) лютого 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Бесіда президента міністрів бар. Гавча

мотивуюча єго предлоги в справі реформи виборчої.

(Дальше).

Панове! Щоби розвязати національну квестию, в першім ряді ужили ми засади територияльности і о скілько можливо, утворили національно одноцілі округи виборчі; при сім ми зійшли аж до найнизшої адміністрацийної одиниці, до громади. Виїмку з засади територияльности зробили ми лиш для Моравии, бо було би трудно утворити національно одноцілі виборчі округи. Там знайшло вже правительство орґанізацию, основану на добровільній угоді, оперту на засаді національности, а що она служить митови, то правительство тим охотнійше оперло поділ округів виборчих на сій основі. (Шенерер: Тота угода на Мораві то найбільша ганьба для Німців!). До такої самої цїли служить і згадана вже система заступництва меншости в Галичині. В наслідок сего зарядженя вибори в будучности не будуть вже відбувати ся під знаком національної борби а тим і дана можність до здорового витвореня партий на економічних, суспільних і культурних основах.

Се упорядковане національних справ в новім виборчім праві має ще особливу користь зі згляду на силу і спосіб народної репрезентациї, бо новий виборчий закон дає можність найповнійшої народної репрезентациї в парляменті, всім народам, коли дотепер значні части всіх народів були репрезентовані послами иньшої народности. Яким се є поліпшенєм, про се кождий пересьвідчить ся з того, що наведу: Ото в девяти краях, мішаних національно, в Чехії, Мораві, Шлезку, Галичині, Буковині, Стириї, Каринтиї, Гориці, Градисці і Істриї, що числять разом коло 19 мілїонів жителів, дотепер лиш 15 мілїонів є національно репрезентованих, а тимчасом 4 мілїони репрезентовані послами иньшої народности. (Слухайте!). Ся цифра спаде в будучности до 1,173.000, так що замість 15 мілїонів буде 18 мілїонів репрезентованих своїми земляками. (Оплески). Національно не репрезентовані меншости, які в сих краях виносили 20% загалу населеня, будуть виносити в будучности лиш 6%. Се є національна користь, яка припаде в участи зарівно всім народам в Австриї. (Оплески).

Що до реформи виборчого права, то правительство предложило без виїмки безпосередні вибори. (Оплески). Отже виборці мають всюди самі вибирати мужа свого довіря, а не за посередництвом иньших виборців. (Потакуваня, оплески). Від гадки установленя виборчого обовязку правительство відступило. Се було би також з адміністрацийних взглядів трудне до переведеня. В справі поселеня поступало правительство з найбільшою розвагою і безсторонностию, а щоби уможливити можливу одностайність виборчих округів під національним зглядом, мусїло вистерігати ся всяких змін в їх складі, однакож не хотїло надто розширювати обовязкового часу треваня осідку. З сеї причини приняло правительство однорічний осідок в громаді в дни розписаня виборів за засаду.

Супротив можливости великих аґітаций з причини загального голосованя, як також супротив сподїваного виступленя острійших суспільних суперечностий при виборах, рішило ся правительство предложити зарядженя задля запобіженя нельояльному або терористичному впливаню на виборців у всякій формі. Правительство не хоче перешкоджувати аґітациї ніякого сторонництва, ділаючій на леґальнім ґрунті, однак бажає, щоби вибори не тільки були загальні, але також остали свобідними (живі оплески), щоби кождий виборець міг після свобідного пересьвідченя віддати свою карту голосованя. Правительство уважало рівночасно своїм обовязком старати ся, щоби палата, яка стане ново вибраною, мала також

2)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Пембертона).

(Дальше).

— Они падуть на нас обоє — відповів — ми спільно поділяємо їх, як поділяли саме перед хвилею ярке сьвітло на леді. О, я хотїв би, аби ми все ділили разом, Мариянно, і сьвітло і ніч, журбу і радість.

Дївчина відгорнула волосє з свого хорошого чола і усьміхнула ся до него.

— Чи не єсть властиво за зимно, аби говорити дурниці? — спитала. — Менї все здавало ся, що поети ждуть на весну.

Старий Іван, що ніс лїхтарню і вже був далеко на переді, видавав ся тепер як звізда на дорозі перед ними, а обоє діти ішли побравши ся за руки слідом за служачим. Павло подумав, що мусить використати хвилю самоти і навязуючи до слів Мариянни, сказав:

— Але я не можу ждати! Для мене все весна, коли ви при моїм боці, а все зима, коли ніч забере вас від мене. Длячого читаю я кождого дня ваші анґлійскі книжки? Чи не діє ся то длятого лише, аби я найшов слова, якими міг би з вами говорити? Але я не маю слів; не маю нічого крім самого себе і своє убожество та свою любов до вас! Колись може буде инакше, колись може буду міг прийти до вас і сказати: „Я не є більше Павло Зазулич, бідний офіцир артилєриї, лише Павло князь Тольма, пан над многими і слуга ніякого чоловіка крім царя“. Не сьмію о тім думати, що може той день є близький. Дуже часто такі дари приходять аж в осени нашого житя. Але я й без них буду все богатий в любві до тебе, Мариянно. Ти не можеш менї взяти єї; мою любов до тебе не можеш уменшити; нема такого чоловіка, котрий би міг менї забрати таке богатство?

Они прийшли до того бастиону, що стояв перед домом ґенерала Стефановича. Звідси могли поглянути в долину на місто, котре лежало вправдї в темноті, але в сьвітлї місяця можна було виразно розпізнати ліс веж і вежок та понурі тїни укріплень і бараків. Далеко в долині на леді сильне електричне сьвітло освічувало сияючі прозрачні стіни ледової палати і площу довкола неї. Звуки музики доносили ся аж до їх уший, немов аби їм пригадати танцї і забаву. Якесь внутрішне чувство придержувало їх обоє на місци і они стояли побіч себе з сильно бючими серцями і занїмілими устами, він у великім розворушеню, она тиха і німа, бо слово, на яке она так довго ждала, тепер роздало ся. Для неї не було то тайною, що Павло Зазулич любить єї, але як їй здавало ся, не могла она робити собі ніякого докору за те, що не поділяла єго чувств. Она почувала себе дуже добре в щирій приязни, яку він їй оказував, але напружена діяльність, яку она доси розвивала ся в Кронштадтї, не дозволила їй розслїдити своє серце. Она мовчала, бо не мала ніякої певности щодо своїх власних чувств, а не хотїла єго також обидити, бо мала лиш мало приятелів на сьвітї, а гадка, що й того може утратити, видалась їй прикрою.

— Павле — відозвала ся вкінци, коли він наглим рухом хотїв перервати мовчане — Павле, що я вам маю сказати, вам, що були моїм приятелем: хочете таким на все зістати? Маю вам сказати, що я зле зробила, слухаючи вас? Ні, я того не зробила! Бо я вам то винна, я винна вам більше, ніж могла би вам коли небудь відвдячити, тисяч раз більше! Може я не така як другі женщини. Коли спитаю себе, чи люблю, то не находжу на те відповіди. Я не знаю, що то любов. Я щаслива, бо ви моїм приятелем. Називаю ті днї щасливими, бо ви коло мене. Але жінка повинна більше сказати, як то. Може прийде день, що й я зможу то сказати, а коли той день прийде, я не залишу сказати то. Відповім так, як ви бажаєте, скажу вам, що я научила ся вже любити.

Не була то відповідь, якої він бажав, але слово, що він все може називати ся єї приятелем і що она чує себе щасливою, коли він є при ній, зворушило єго серце і він притягнув єї до себе і став єї цїлувати в чоло і очи та не хотїв єї випустити з своїх обіймів.

— Нехай тебе Бог благословить, дорога Мариянно! Нехай тебе Бог благословить за ту обіцянку!

— Але то не було нічо більше, лише обіцянка, Павле — відповіла она — більше не можу тобі нічого сказати. Не можу говорити перед тобою неправди, бо инакше як могла би я називати ся твоєю приятелькою.

за поруку сповнення своїх задач. З сеї причини я позволив собі предложити проект зміни реґуляміну нарад палати. (Пос. Вольф: Се повинно бути задачею нової палати! — Шенерер: Без німецкої мови в парляменті нема реґуляміну! — Шальк: Не дамо ся задушити. — Крамарж: Но! Но!).

Проєкт реформи виборчої.

Закон о зміні реґуляміну палати послів.

Невідрадні відносини, які вже від довгого часу панують в австрийскій палаті послів, стались причиною, що навіть і в самих кругах посольских підкошено конечну потребу зміни реґуляміну палати. Правительство користаючи з нагоди реформи виборчої, предложило рівночасно й проєкт закона о зміні дотеперішного реґуляміну. Зміни, які в тім проєкті предкладають ся, дотикають головно забезпеченя скорої ухвали правительственних предлог а відтак забезпеченя поваги палати і спокою в ній. З постанов тої зміни реґуляміну виймаємо і подаємо тут найважнійші місця.

В §. 5 сказано, що правительство може свої предлоги вносити насамперед в котрій небудь палаті, лиш предлога фінансова і закон о рекрутах мусять бути внесені насамперед в палаті послів. — Предлоги правительства і предлоги, що приходять з одної палати до другої, не потребують підпори і не можна їх відкинути без попередної наради над ними.

1) На засіданях ві второк, середу і четвер з виїмкою сьвят час від пів до одинайцятої години призначає ся для сих предлог. — 2) Перше читанє якоїсь предлоги відбуває ся лиш тогди, коли того зажадає один посол найпізнійше на слідуючім по розданю предлоги засіданю і скоро таке жаданє підопруть устно або письменно сто послів разом вже з тим, що ставить таке жаданє. — Палата передає кожду предлогу догичній комісиї і визначує їй рівночасно реченець, в котрім она має свій звіт предложити. Коли палата не передасть предлоги комісиї або не визначить реченця, то робить се президент. — Предлоги не передає ся комісиї, коли палата більшости двох третин присутних послів ухвалить, що можна приступити зараз до другого читаня. — Уступ 6) того параґрафу постановляє: Поіменні або тайні голосованя о внесенє що до поступованя в якійсь справі не допускають ся.

§. 5 ґ. Коли би один або кількох послів допускали ся грубого нарушеня спокою або тяжкої обиди палати або президента, то можуть бути найдальше на тиждень виключені з палати і єї льокалів. Всяке виключенє може наступити лиш на предложенє президента і з ухвалою більшости двох третин присутних послів. Предложенє на виключенє мусить наступити найпізнійше на слідуючім засіданю по події, яка єго спонукала. Президент ставить предложенє, а палата рішає зараз без дебати. Виключені посли за час свого виключення не дістають диет.

§. 5 г. Коли би член палати послів когось, що не має права брати участи в нарадах палати, обжаловував устно або в предложенім письмі о який вчинок заслугуючий на кару або виголошував о єго приватнім або родиннім житю справи шкодячі єго чести, то обиджений має право внести до президента жалобу на письмі. Жалоба мусить найдальше до чотирох тиждни̂в по обиді дійти до рук президента а той передає її комісиї з девятьох членів.

§. 12 постановляє: Інтерпеляциї, які хоче якийсь посол поставити до міністра, треба предложити президентови і то в палаті панів що найменше з десять а в палаті послів з трийцяти підписами; они будуть зараз подані до відомости заінтерпельованого і вписані до стеноґрафічного протоколу Заінтерпельований може дати відповідь устно або письменно або відказати відповіди з поданєм причин.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Події в Росиї.

Палата послів ухвалила на вчерашнім засіданю угоди торговельні з Італією, Бельґією і Росиєю а відтак у всіх трох читанях і закон о континґенті рекрутів. Підчас дискусиї доказував ґр. Шинберґ конечну потребу покликаня рекрутів до обслуги нових гавбіц, котрими узброєно артилерию а ґр. Тун зазначив відтак, що палата ухвалює континґент рекрутів яко потребу державну без взгляду на то, яке єсть правительство і хто в нім верховодить. Наконець ухвалено ще закон о рентових оселях.

Угорский міністер справ внутрішних видав аж до дальшого зарядженя заказ продавати ґазети на улицях, в публичних місцях і розносити по хатах. Вільно лиш продавати в книгарнях і аґенциях, а пізнійше наступить управильненє продажи в трафіках і на двірцях зелізниць. Заказ сей єсть дуже не на руку коаліцийній пресї. Зачувати також, що правительство думає відобрати судам присяжним справи пресові, позаяк они лагідно судять в процесах о обиду Монарха.

В будапештенськім комітаті зголосили вчера титулярні урядники свою димісию, а завтра мають всі урядники застановити свою роботу. Причиною того єсть, що королївский комісар відрочив конференцию комітату, котра мала приняти до відомости димісию радників.

З Петербурга наспіла важна вість: Царским указом скликана Дума державна на день 10. мая. Крім того появив ся другий указ, котрий в справі виборів постановляє, що слідує: Внутрішний заколот і непокої, котрі потягнули за собою перерву в правильній комунікациї, перешкодили в розісланю на час вказівок виборчих до веїляких провінций. Щоби внаслідок того не настала проволока виборів, уважаємо за потрібне замінити первістний плян, після котрого вибори в цілій державі мали відбути ся одного дня і позваляємо, щоби відбували ся у веїляких реченцях.

Центральний комітет партиї конституцийно-демократичної, котрої збори, заповіджені на нині, заказала поліция без подання причини, оголосив протест против того зарядженя і взиває правительство, щоби заборонило адміністрациї мішати ся до акциї політичної. Поступованє правительства против пар-

---

— Нема женщини, котра була би достойнійша того як ти!

Голос з валів привів їх до дійстности. То був старий Іван, що хотів замкнути внутрішну браму кріпости. Коли він озвав ся, вирвала ся Мариянна скоро з обіймів судженого і пійшла до кріпости. Але капітан Павло глядів ще довго задумчиво на осьвітлені вікна в мешканю ґубернатора, а коли вкінци отряс ся з задуми і пустив ся до своїх бараків, побачив, що баль скінчив ся і ледова палата була темна.

— Тепер ніч — сказав він до себе — але завтра засьвітить сонце і я знов побачу мою улюблену дівчину. Пійде зі мною до батерий, покажу їй всьо, а то забере довший час, який зможу провести разом з нею. Нехай Бог благословить мою дорогу Мариянну!

А Мариянна сама клячала перед своїм ліжком і тяжкі сльози плили з єї очий.

— Коли-б він знав! — повтаряла заєдно плачучи. — Коли-б він знав!

II.

Шпігун в місті.

Ґенерал Стефанович, командант Кронштадту, входив кождого рана до комнати, аби поснідати, точно о годині $8^1/_2$, цілував обі свої дочки в лиця і витав їх учительку словами „добрий день“. Літа не змінили тої привички: він все говорив ті самі слова, все ті самі дотепи. Коли ґенерал, що рідко діяло ся, мав коли більше вільного часу, то розмавляв вічливо з молодою дамою, що виховувала єго діти; коли мав мало часу, коротко ві привитав, або коли дочки того не бачили, посилав їй поцілуя рукою.

Мариянна Бест, котра в часї, в котрім діє ся наше оповіданє, була учителькою в домі ґенерала і виховувала єго діти, все говорила, що коли старий вояк сьміяв ся, єго голова прибирала вид яйця. Але она говорила то лише длятого, щоби старого франта висьміяти, а не щоби він в дійстности мав яку хибу. Єго шістьдесять літ не зменшило єго порожности. Один погляд жіночих очий все ще викликували в нім цілий потік чемних слів і дитинну радість. Він тоді випрямлював своє згорблене тіло, так що мало ошнуровані груди не тріслі. Кланяв ся заєдно і клав свою довгу, прозрачну і майже безмясну руку на груди. Мариянна все боляла ся тих поранних годин, коли він не був занятий, і відчувала заєдно немов яку полекшу, коли почула, як єго шабля забрязчала на камінним подвірю, або коли побачила, що старий Іван біг по великі чоботи ґенерала.

— Ах, ви мусите научити ся нашої бесіди — говорив він часто до неї. — Мусите вивчити ся відміняти слово „любов“. Я колись вас сам того научу. Будете мусїли то слово так довго за мною говорити, доки аж не научите ся добре єго вимавляти. Не схотїли-б ви взяти мене за мужа, панно Бест? Не був би я добрим учителем, що?

— Тату, що ви говорите?

— Нічо, дитинко, нічого!

Часом, коли єго діти з найбільшим зачудованем прислухували ся єго любовним заявам, не відчував він цілком батьківскої любови для них. Коли они були присутні, то він не міг найти відповідних слів, їх тихий шепіт або укритий погляд виводили єго з рівноваги і тоді єго бесіда була прозаїчна, між тими як він хотів би був виявити Мариянні своє обожанє в найгорячійших словах. Справді тяжко було поняти, щоби той мальований, старий франт був паном Кронштадту і єго залоги, вартовий могучої російскої держави, сторож свободи міліонів. А однако не мала Росия вірнійшого слуги, а цар в цілій величезній державі більше відданого собі вояка; не було чоловіка так вигревалого і так рішучого. Ґенерал Стефанович жив для своєї служби. Зимний, пустий дім ґубернаторский на північній стороні острова був для него палатою, а мури укріплень приналежним до палати огородом: для него пусті камяні скали, які Господь кинув посеред финського заливу для оборони Росиї, були сьвітом. Єго гордість, єго личні хиби були у него лише в єго вільних годинах, він забував о них в тій самій хвили, коли почув слово Кронштадт. Кронштадт був для него всім — великою книгою, в котрім було записане ціле єго житє. (Дальше буде).

ти конституцийно-демократичної, одинокої опозицийної партиї, котра постановила брати участь у виборах, доказує лиш, які суть поправді наміри правительства і яку вартість має відклик правительства до довіря суспільности.

Новинки.

Львів, дня 27-го лютого 1906.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував підпоручника жандармериї дра Казим. Кантора концепістом Намістництва.

— **Дрібні вісти.** Маршалком ради повітової в Перемишли вибрано дра Володисл. Чайковского, а его заступником кн. Володисл. Сапігу. — На черновецкім університеті було в зимовім півроці 1905/6 року шкільного 698 слухачів. Між ними було: 90 Русинів, 380 Німців, 170 Румунів, 25 Поляків, 4 Чехів, 7 Сербів, 13 Росиян, 3 Вірмен, 4 Болгар, 1 Англієць і 1 Француз. — Дня 22-го лютого с. р. відбули ся в компатах „Народної Торговлї" у Львові, в присутности нотаря п. Ос. Онишкевича конститууючі збори „Руского товариства нафтового". На предсїдателя надзираючої ради того товариства вибрано п. Ів. Левиньского, професора політехніки; до дирекциї вибрано пп.: Ром. Залозецкого, професора політехніки і інжинірів: Кид. Левицкого і Павла Дурбака з Борислава. — Передпослїдної ночи придержано на Замарстинівскій рогачці у Львові пару селяньских коний гнїдої масти разом з передною частию воза. Коні віддано в опіку комісариятови II-ої дїльницї.

— **Викупно кінного трамваю.** Маґістрат міста Львова на вчерашнім засїданю ухвалив викупити підприємство кінного трамваю від триєстиньского товариства за цїну 940 тисяч корон. Кінний трамвай, по перенятю его в посїдане міста, буде перемінений на електричний.

— **Окружна учительска конференция в Золочеві** відбуде ся заходом місцевої філїї руского товариства педаґоґічного дня 4 марта с. р. в сали „Рускої Бесїди" о год. 11 перед полуднем. Видїл філїї просить всїх учителїв золочівского і зборівского округа о найчисленнїйшу участь.

— **Фальшівники монет.** В Сатмарі на Угорщинї увязнено онегди дві особи, котрі пускали в обіг фальшиві 50-коронові банкноти. Найдено при них ріжні прибори і богато підроблених банкнотів.

— **Землетрясенє на Кавказї.** З Петербурга доносять до берлиньских часописий, що в кільканайцятьох місцевостях всхідного Кавказу замічено в ночи з вторка на середу сильні потрясеня землї.

— **Смерть під ледом.** З Мариямполя доносять, що в недїлю коло Долгого на Днїстрі, віз, на котрім їхала жінка посесора з Сенькова, Германа і его син Лазар, заломив ся на серединї ріки і затонув. Жінка посесора, син і візник найшли смерть під ледом.

— **Пригоди на провінциї.** З Коросна доносять, що перед кількома днями невислїджені доси злочинцї украли з підручної каси в тамошнїй радї повітовій 7.000 корон. Всякі глядання остали доси безуспішні. Для викритя тої крадежи прибув там зі Львова поліцийний аґент Шпестшельский.— В Вороблику королївскім під Римановом убито дня 23-го с. м. вечером Иосифа Абрагамовича, жида, властителя тамошного двора. Виновника доси не віднайдено. На місце убийства виїхала сейчас комісия разом з слїдчим судиєю, котрий доси ще не повернув.

— **Утеча арештантів.** Передпослїдної ночи утїкло з карного заведеня для мужчин при улици Казимирівскій у Львові пятьох небезпечних арештантів. Трех з них: Петрашевского, Задїльского і Потоцкого небавом зловлено в околици Замарстинова, натомість два прочі: Матавшек і Пронь пропали без слїду.

— **Самоубийства** допустив ся сими днями фінансовий сторожник Иос. Шепарович, стационований в селї Бучині під Бродами. Скочив він іменно до криницї, з котрої добуто его тїло вже мертве. Причиною самоубийства були, як кажуть, службові непорозуміня.

— **Побитє міліонера.** З Риму телеґрафують: Звістний американьский міліонер Вілїям Вандербільд, їдучи самоїздом, переїхав 5-лїтну дитину і ранив ї тяжко в голову. Товпа задержала самоїзд і займила грізну поставу супротив Вандербільда, котрий витягнув револьвер. Єму вирвано оружиє з руки і почато бити. Вандербільд мусів сховонити ся до одного склепу, звідки аж жандарми увільнили его.

† **Помер** у Львові в недїлю дня 25 с. м., радник будівництва Ґвальберт Зембицкий, звістний підприємець будови зелїзниць, в 67-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 1-го лютого с. р. отворено в окрузї ц. к. дирекциї зелїзниць державних в Празї на шляху Колін-Черкан пристанок „Злєніц" для руху особового і пакункового. Білети видають кондуктори в поїздах, а належитість за пакунки оплачує ся при відборі.

Телеґрами.

Відень 27 лютого. Wien. Ztg. доносить, що Є. В. Цїсар санкционував закон о контингентї рекрутів.

Відень 27 лютого. Під проводом ґр. Голуховского відбула ся нинї перед полуднем спільна конференция міністрів, в котрій взяли участь з австрийскої сторони: бар. Ґавч, ґраф Біляндт-Райдт, ґр. Букоа, Косель, управитель міністерства торговлї Аверсперґ і шеф секциї Рислер; з угорскої сторони: бар. Феєрварі, міністер торговлї Вириш, рільництва Файліє і секретар міністерства скарбу Попович. Конференция займала ся справами торговельно-політичними.

Риґа 27 лютого. Летучі відділи перестали розстрілювати аґітаторів і повстанців. Всї справи політичні будуть розбирати воєнні суди і без вироку їх нїхто не буде позбавлений житя.

Київ 27 лютого. Викрито тут тайну друкарню українськоі социяльно-демократичної партиї; 83 осіб вислано до якутского округа на 5 лїт на заточенє.

Білград 27 лютого. Міністер скарбу Маркович предложив на вчерашнім засїданю скупштини закон уповажняючий до заключеня провізориї торговельної з державами, з котрими не заключено договорів. Провізория має тревати до 1 мая.

Петербург 27 лютого. (П. А.) Помічника директора путилївских заведень, Назарова, убито пятьма вистрілами револьверовими. Убийники втекли.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недоляда. (Телефона ч. 527).